

Gde si sad?

Bože da l' čuješ ovu dušu što moli se za
Mir i spas
Mladog čoveka što na uglu je noć i dan

Sam sa sobom sednem zatvorim oči i razmislim
Koliko me tuga sa ulice druga pogodi
Za takav scenario mi se nismo rađali
Zar živimo ovaj život da bismo se svađali?
Osećam sve rane kao da su mene gađali
U sebi vrištim kao keva kad su je porađali
Ne znam da l' me neko čuje, da li me razume
Od tog osećaja muke ja da pobegnem ne umem
Kada pogledam u oči ljude u pijanoj noći
Pomislim i želim da bolji dan će doći
Ovo nije kukanje nego krik i arlaukanje
Da duša ne potone kroz ove teške godine
Zamišljen u beton, pa glavu gore podignem
Dragi Bože molim te pritiska oslobodi me
Imamo snage, daj nam malo više sreće
I ljubavi za mladog čoveka u život što kreće

Gde si sad?

Bože da l' čuješ ovu dušu što moli se za
Mir i spas
Mladog čoveka što na uglu je noć i dan

Oprosti, kada postanemo kost i koža
Što nismo dali svoje kroz vremena loša
Važila su neka druga pravila
Ulica me nikad nije pustila, samoga ostavila
Dao sam joj mladost svoju, nije mi žao
Slavu mi je donela, to tada nisam znao
I sada kada znam, znam da nikad nismo leteli
Nismo ni mogli to, hteli to il' ne hteli
Ostaće pesma da nas seća, da nas vrati na vremena
Kada život nije bio tol'ko vredan
Zatvorim oči, lebdim, ispod mene bezdan
I opet onaj osećaj se budi, meni neznan
Pre nego što odem, nestanem sa ovih ulica
Iz vaših ušiju, života i postanem lutalica
Moliću se Bogu da nas spase
Tebi dajem dušu svoju da čuješ naše glase

Gde si sad?

Bože da l' čuješ ovu dušu što moli se za
Mir i spas
Mladog čoveka što na uglu je noć i dan